

A SZOVJET FILM ÜNNEPE

lopok neked pénzt is, ha kell:
 mi volna, ha nem is lopnánk?
 Iván szólna, tiltakozna,
 de már jön a többi gyerek,
 — tartsák, mint a származásuk —
 s el is maradt a felelet.
 Zsong az osztály, mint a méhes,
 de a csengő beleberreg
 s elűl a zaj, a tanító
 megjött, mint ki ötlönl lelt meg.
 S néhány percnyi csend után a
 kérdés csattan Jurics Rádón,
 — milyen balog, sehogy se jut
 túl az első királyságon.
 S bököd jobbra-balra, makog:
 — Sűg, Iván! — s a szája reszket,
 s Iván sűgja, hogy a király
 itt meg ilyen csatát vesztett,
 — Jurics Rádót kérdeztem én
 nem téged... — Így a tanító,
 s kedvesen néz Ivánkára,
 de azért a szava tiltó.
 — Nem megy? Nahát, ilyen csodát!
 Ismételen ma sem tudja...
 Legalább a királyokat
 illene, hogy megtanulja.
 Könyve is van, ni, hogy ragyog!
 Gyűreften, mint jó ruhája.
 Ivánnak még könyve sincsen,
 az anyjának nem telt rája...
 S mondaná a tanító még;
 dehát minek? Annnyit érne,
 mint a falra borsót hányni:
 Jurics nagyúr csemetéje.
 — Majd az apám bejön holnap...
 — szó! hetykén most Jurics
 Rádó —
 — Minek? — kérte a tanító —
 Csak számár lesz a tiából!
 S Jurics vörös pulyka-göggel
 leül, többet nem is szólhat
 Kis ideig úgy ül, mint kit
 jobbról-balról megpöföztak,
 De gyorsan száll a haragja
 s Ivánkának odasűgja:
 — Iskolából gyere hozzánk,
 kassz ebédet, tanús újral
 (Folytatjuk)